In memoriam

Una pèrdua és sempre difícil de pair i si aquelles persones que marxen del nostre costat sobretot ho fan aviat i sobtadament, encara més.

És molt fàcil caure en els tòpics de lloar els que moren i fer-ne un record perfecte, irreal, però en aquest cas no cal fer cap esforç per trobar valors humans únics i remarcables a destacar.

Els nostres camins varen coincidir quan jo, recent tornada a Girona, vaig començar a assistir a la Mesa d'Entitats en nom de la PAH.

De seguida em varen enganxar les seves maneres suaus que no amagaven, però, una persona de profunds principis, convençut que un/a habitant de Girona havia de tenir les mateixes oportunitats, serveis i tracte visqués on visqués de la nostra ciutat.

Aquesta determinació, acompanyada de treball incansable i constant, un profund respecte per a tothom i una passió i amor pels seus han fet que avui, sense haver d'inflar el que sentim ni una mica, ens faci sentir una gran tristesa per la teva pèrdua.

Et recordarem i recordarem la teva lluita, fent que el teu somni d'una Girona Est com un barri més, cuidat, integrat, conegut i que els gironins sentin amb orgull, sigui també el nostre somni. Crec que t'ho devem tots i que et faria molt feliç.

No vull caure en el sentiment d'injustícia per la teva marxa, estic segura que tu miraries d'animar-nos i aconseguiries endolcir una mica aquest dia amb el teu somriure discret, honest i sincer.

Fins sempre, Eusebio!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/09/01/in-memoriam/865078.html?utm_source=rss